

SA SELLA

Sencelles. Associació de Premsa Forana. Núm. 46 Setembre-October 1996. 250 pta.

CASE

PERE CIRER VERD

Servei Tècnic
Mòvil 908 63 00 91

GESTIMOTOR, S.A.L.

C/. Licorers, Solar 176 - B - 3
Pol. Industrial Marratxí
Mallorca - Balears

Oficina:

C/. Cabana, 65 - Pont d'Inca
Tel.: 79 46 18

Case Poclain

NOU RESTAURANT A BINIALI

C/ Sant Joan, 32 Tel: 87 05 83
BINIALI-SENCELLES-Mallorca

DILLUNS
TANCAT

**especialitat en carns al forn de llenya i en cuina casolana
servici de banquetes i menú diari de dimarts a divendres
s'agraeix telefonar per reservar taula**

Editorial

Com podreu comprovar, aquest i l'anterior número de la revista han estat de 24 pàgines quan, la línia general que havíem seguit fins ara era d'entre 28 i fins i tot 36 en algunes ocasions. L'augment de col·laboracions, tant esporàdiques com habituals, ens obliguen a aquest augment de pàgines. Vos recordam que el compromís de Sa Sella eren cinc revistes anuals de 24 pàgines cada una. Hem sobrepassat de bona mida aquest compromís.

Aquest excés, que ens alegra, provoca un augment en el cost de la revista. Dit augment a cada un dels números que surten al carrer, provoca alteracions notables al nostre pressupost. Per aquests i altres motius, creim necessari una pujada de la subscripció fins a 1500 pts. que s'aplicarà l'any 1997. També vos recordam que durant tres anys, la subscripció de 1000 pts. s'ha mantinguda inamovible i no així els

preus de la impremta. Aquest petit increment ens permetrà de mantenir i, fins i tot millorar la qualitat de la revista.

Per aquests motius esmentats, seccions habituals com Cases i Terres, Bruixeries, Què passa anys empeny,... han deixat el seu lloc, ocasionalment, a col·laboracions de subscriptors i no subscriptors que són les que realment donen el seu caràcter de poble a la revista.

També voldriem fer referència a uns incidents que tengueren lloc no fa molts de temps relacionats amb la persona de Manolo Varquier, antic membre d'aquesta revista el qual va deixar de formar part d'aquesta a mitjans del 93; i durant tot el temps que hi va col·laborar va fer possible que es mantingués viva la flama de la informació imparcial que seguim donant. Al mateix temps que des d'aquí li donam tot el nostre suport en tot el que s'hagi pogut dir malament en contra de la seva persona.

Passau gust de llegir aquesta revista, que les coses que ens costen són les coses que més ens agraden....

La Redacció

Equip de Redacció (ordre alfabètic):

Joana Ferragut Fiol
Joan Bosco Florit Horrach
Joan Florit Salas
Guillem Mut Llabrés

Col·laboradors (ordre alfabètic):

Barramot
Margalida Llabrés Fiol
Jordi Llabrés Sans
Miranda Miret
Sebastià Siquier i Ramis
Guillem Zuàzaga Llabrés

l'opinió dels propis autors.

Revista Sa Sella
C/ Església, 3
CP 07140 Sencelles Mallorca

Portada:

Dipòsit legal: PM 400-89

Edita: Centre Cultural de Sencelles (1974) des de 1983.

Imprimeix: Tirrena SA
Carrer J. Gris
Tel. 555212 Manacor

Nota de la Redacció:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament

Teules pintades a Sencelles

Les teules pintades representen una petita però important mostra de cultura popular. La cultura popular no són tan sols balls o cançons, festes o tradicions, sinó que són també funerals, portals o finestres; sínies, ponts, pous, etc. elements que donen caràcter i personalitat a un poble i són una mostra dels valors estètics dels avantpassats i de la seva arquitectura popular.

Les teules pintades o teules de moro són una tradició ben arrelada dins el passat de Mallorca. També són freqüents al País Valencià, al Principat, a la Catalunya Nord i al Baix Aragó.

Aquests oblidats testimonis del passat enramellen el voladissos per protegir els ocupants de les cases. Encara avui és freqüent que quan els picapedrers acaben de bastir el capell d'una casa, s'hi col·loqui una senyera o es faci una mica de festa. D'aquesta mateixa manera podem pensar que els nostres avantpassats veien en les teules pintades un ritus festiu commemorant la coronació de la casa.

A Sencelles, la mostra plàstica més notable d'aquesta casta de teules és a can Tro de la plaça del llogaret de Jornets, encara que també en trobam a altres voladissos com a la posada de Son Jordà del carrer Jaume Sard 5, si bé en molt mal estat de conservació i en un greu procés de deteriorament.

Segurament eren moltes més les cases que

duien aquesta mostra estètica d'art popular, però s'han vist malmeses per reformes que no valoraren l'autenticitat d'aquesta ornamentació.

Jaume Coll, conservador del Museu Nacional de Ceràmica conta que “ les teules es pin-

taven en un dia de gran alegria, quan l'acabament de la casa es trobava pròxim i quan es congregaven als voltants de la futura llar els seus futurs habitants, els amics, els parents,

els que havien participat en el seu bastiment i fins i tot el mossèn que beneiria la nova construcció per alliberar-la de tot mal”.

És per tot això que els dibuixos tenen un valor antropològic i revelen la psicologia dels ocupants o dels artistes (sovint el mateix mestre picapedrer) que mostren el món on vivien. Per tant els dibuixos reflecteixen l'esperit de la gent que els va pintar, els seus simbolismes, la religió, la superstició, les creences més arrelades, l'aspecte lúdic i festiu de l'acabament d'unes obres, etc.

A les teules hi podem veure els missatges que deixaven aquella gent per a la posteritat: el nom de l'amo de la casa, la data, advertències i refranys, símbols religiosos de protecció, gegants i personatges de rondalla, anècdotes, malnoms, homenatges, desitjos, etc.

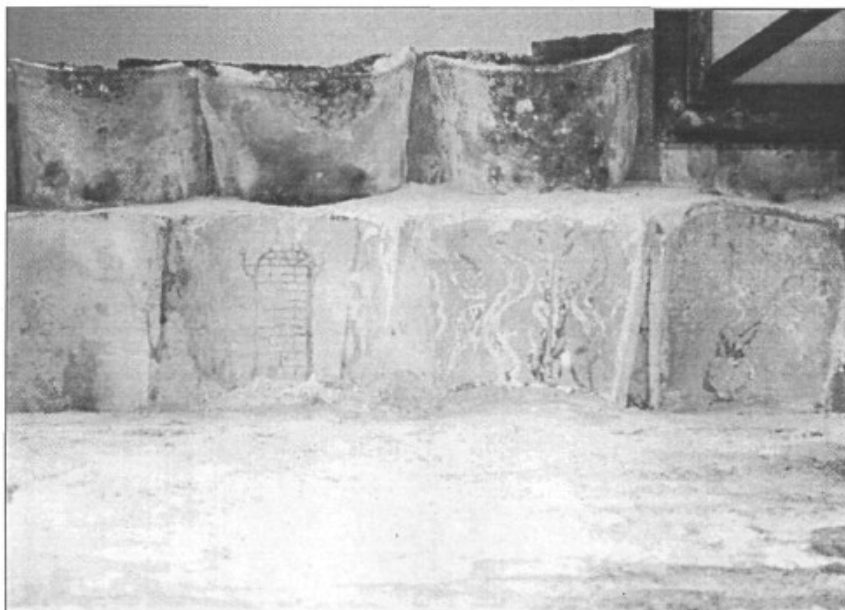
Els voladissos no eren decorats per ostentació sinó per una necessitat de recerca de la protecció d'un símbols màgics.

L'origen de les teules pot estar a les volades decorades dels temples de l' Antiga Grècia, o en els permòdols de l'arquitectura romànica o a les cobertes d'enteixinat dels edificis islàmics.

La tècnica que s'utilitzava per a l'elaboració consistia en submergir el cap més ample de la teula, uns 30 cm., dins un recipient amb calç d'emblanquinar. Sobre aquesta base de calç, una vegada assecada, s'hi pintaven els dibuixos amb pigments: el color negre era fet a base de carbó, i el vermell amb

terra de mangra, però tot dos dissolts en aigua.

Els dibuixos de la quarantena de teules de can Tro de Jornets són senzills i de pintura

plana. Només es fan les siluetes de les figures. Només n'hi ha de color vermell i ja sense restes de calç. Els dibuixos representen motius vegetals, florals, torres, garlandes, sols, inscripcions caligràfiques (uemm a iapu jesus man) i dibuixos abs-

tractes o de difícil determinació. També les teules tenen marcs i sanefes geomètriques a base de línies gruixades.

Joan Florit Horrach

DESIMPER

PRODUCTES DE NETEJA

CATALINA REINES I ALTRES C.B.
CAMI VELL D'INCA, 2
07310 CAMPANET
Ø 51 61 08 - 51 69 89

De Sencelles: Sencellers

Onofre Ferragut

Onofre Ferragut va néixer a Sencelles dia 11 de gener de 1552. Va ingressar a la congregació dels dominics al desaparegut convent de Sant Domingo de Palma dia 9 de febrer de 1568, professant un any després.

Es va fer molt famós al seu temps pels sermons que oferia des de les trones de moltes de les esglésies de Mallorca. És constatat que va predicar més de 40 quaresmes des de vàries esglésies de tot l'illa. Va esser un gran escriptorari i va ostentar el càrrec de prior del convent central de Palma. Al 1603 també ho era del de Manacor, i anteriorment ho havia estat del de Pollença quan fou inaugurat el 1578.

Els cronistes del seu ordre el qualifiquen d'home insigne en lletres i virtut. Va morir a Palma el dia de la Mare de Déu de Lluc, 12 de setembre, de 1623.

Es te constància que va escriure moltes i variades obres, encara que només ens han arri-

bat dues obres de vides de religiosos que duen per títol:

- *Relación de la milagrosa y exemplar vida del V. P. Fr. Julian Font y Roig de la orden de Predicadores.*

És la narració biogràfica de la vida d'aquest frare al qual va conèixer Onofre Ferragut. Quan s'obrí a Roma el procés per provar les

seves virtuts i santedat, el religiós senceller fou cridat a declarar-hi.

- *Vida del V. P. Fr. Antonio Creus, de la orden de Predicadores.*

En tenim coneixença perquè el pare Vicente Pons la va incloure a la seva crònica històrica dels dominics mallorquins.

Documentació extreta de l'obra *Biblioteca de Escritores Baleares* de Joaquim Maria Bo-ver.

Miranda Miret.

Cinema: Aprengui a estimar Hitchcock (i II)

Continua de l'anterior número.

Estranys en un tren (1951) Aquest crim quasi perfecte basat en una novel·la de Patricia Highsmith és un clar exponent de la predilecció del director pels personatges negatius. Els dolents de la pel·lícula (l'assassí psicòpata, l'esposa sàdica i la mare de l'assassí) són ca-

esposalles i les primeres desavinences potencials de la parella.

Vertigen (1958) és la pel·lícula més indescriptible, onírica i màgica d'en Hitchcock. La història d'una fascinació que esdevé obsessió,

racteritzats vigorosament i esborren de la pantalla els taciturns i tous protagonistes. Amb aquesta pel·lícula Hitchcock inicia la seva dècada prodigiosa (1950-1960), on cada film supera miraculosament la perfecció de l'anterior.

La finestra indiscreta (1954) pertany a l'apartament d'un fotògraf xafarder, misogin, i immobilitzat que observa minuciosament els pati dels veïns (un microcosmos acurat de les diferents classes de relacions sentimentals), fins que descobreix un possible assassinat.

La forma i el fons rivalitzen en una perfecció que compren des de la primera escena, on de nou sense paraules el director ens informa del nom, ofici i hobby del protagonista, fins l'última, on també silenciosament advertim les

del caràcter efímer de la felicitat, de l'amor i la mort, del temps passat i present. És una història basada en l'espiral, una espiral com el pentinat de Kim Novak, com les escales de cargol de la torre, o com la insuperable escena del petó dels protagonistes, on sembla que sigui l'habitació la que giri al voltant dels protagonistes. Veritablement su-

blim.

Amb la mort als talons (1959) és el contrapunt perfecte a *Vertigen*. El seu ritme frenètic i la successió vertiginosa la converteixen en precursora de les pel·lícules de James Bond. Totes les claus del director es troben aquí: el fals culpable, la suplantació d'identitats, el vilà seductor i la rossa freda i ambigua.

Memorable l'original seqüència on intenten assassinar el protagonista a camp obert i a plena llum del dia rebutjant els típics carrerons estrets i les nits fosques com un gola de llop.

Lluís Gavalrà

La Revista de Constantí.

El Monument de la Tia Xiroia (i II)

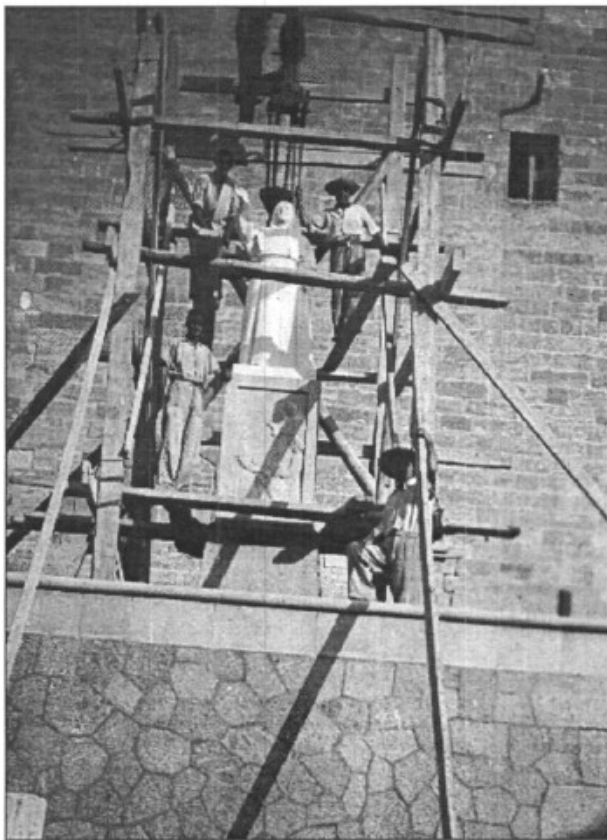
Continua de l'anterior.

A les tres del migdia les campanes repicaven a més no poder per complir l'ancestral tradició de col·locar la bandera Fideva dalt del campanar per anunciar les promptes festes patronals. Devers les sis del capvespre ho tornaven a fer, i els sencellers anegats dins una vall de llàgrimes d'emoció, veia com s'acostava sa camioneta d'en Josep Llabrés de can Renyina que portava l'esperat monument. Un cop dins el poble s'hagué d'aturar perquè la gent pogués fer grans mambelletes i cantassin els Goigs en llaor a sor Francinaina. La comitiva després

seguí i arribada a la Plaça fou desembolicada i presentada als presents. La gent queda admirada de l'escultura obra de D. Jaume Mir, treballada en marbre blanc. En els dies següents el mateix escultor va dirigir les obres de plantació, quedant col·locada damunt un prisma quadrangular de pedra viva, que a la vegada aguanta quatre baix-relleus que ens recorden la Caritat misericordiosa de sor Francinaina: l'ensenyament de la Doctrina Cristiana, la caritat compartia, i la pau entre els germans. A la part de darrera hi ha l'escut de la Vila i les següents paraules: "Sencelles a sor Francinaina. Any 1955".

El dia 15 d'agost del mateix any, festivitat de l'Assumpció de la Santíssima Verge, el poble celebra la seva festa patronal d'estiu i veié complits els seus anhels. Van fer acte de presència a Sencelles milers de persones de tot Mallorca per presenciar la solemne benedicció del monument a la mare superiora. Després de la missa major celebrada a l'església parroqui-

al, presidida per Governador Eclesiàstic M. Rvd. Sr. D. Pere Rebassa i M. I. Sr. D. Andreu Caimari, qui ocupa la trona pronunciant un bellíssim sermó, tota la comitiva de gent sortí a la plaça i es van dur a terme les rubriques de benedicció, per part del Sr. Rebassa. Ocupaven el lloc d'honor l'Exm. Governador i President de la Diputació Sr. Binimelis, el Magnífic Consistori amb el Sr. Batle D. Joan Bennassar, la Reverenda Comunitat de Sacerdots amb el Rvd. Sr. Ecònom D. Felip Alzina, el Consell General de la Congregació de Germanes de la Caritat amb la Rvda. Mare sor Isabel de Jesús i l'escultor de l'obra Sr. Mir.

Un cop acabat el ritu litúrgic el Sr. Governador crida amb un Visca sor Francinaina i pronuncia unes paraules de felicitació i congratulació. Després tingué la paraula el Sr. Batle que va agrair l'assistència dels presents i de tots els qui d'una manera o altra havien col·laborat en l'obra del monument.

Els actes commemoratius de la diada van acabar amb una desfilada de la Banda de Cornetes i Tambors el col·legi de Sant Vicenç de Paül de Lluçmajor, un refresc que oferí el consistori i un concert a càrrec de la Rondalla de Nazaret de Ciutat a la Casa de la Vila. La premsa mallorquina es va fer ressò de l'entrançable acte, en els arxius municipal, parroquial i del convent es van signar llurs actes per informació documental de l'eternitat, i les Germanes de la Caritat ven editar una fulla informativa referent a l'acte. (Foto cedida per Martí Cirer)

Jordi Llabrés Sans

Carta

Benvolguts amics del poble de Sencelles:

Abans de començar voldriem deixar ben clar que noltros som dues persones de idees polítiques contraries, es a dir, un es simpatitzant del partit governant i l'altre ho és de l'oposició. I podeu creure ben bé que a pesar de no tenir les mateixes idees polítiques som les persones més unides i amigues que ningú en aquest "honrat poble", s'hagués pogut imaginar que ho podrien arribar a esser una persona del Partit Popular amb una dels Sencellers Independents, o a l'inversa.

Feim saber això per que ja estam més que farts de la tensió en que es troba el poble de Sencelles. Fa pardal que persones que sempre

han conviscut juntes en un mateix poble, veient-se cada dia, rossant-se cada dia, topant-se cada dia i que sols per tenir distintes idees polítiques no es saludin i es facin mala cara de cap a cap d'any. Si no sabem viure en democràcia, per que n'hi ha?, per que l'utilitzam?, vos imaginau si tornàssim a viure en una dictadura?, a on seria el dret a votar a elegir i a opinar?... Creim que abans de tenir dret a votar i a elegir hauriem d'aprendre a respectar, per que aquest poble es una estira i amolla, un toc va un toc ve, un ajudar a caure i si pot fotre a s'altre el fotrà. En aquesta vila hauriem de muntar una custureta de respecte per que pareix que a tothom se li ha oblidat el que vol dir aqueixa paraula.

Respectar: Abstenir-se de destruir, de danyar a qualcú o qualque cosa. Tenir consideració davant altres persones pel seus fets, paraules...

(Ja n'heu començat a aprendre?) Respectau i sereu respectats; cosa que pareix més probable que ploquin doblers abans que això passi a Sencelles.

Hem arribat a un punt que tots els moviments i activitats culturals que hi ha organitzats al nostre poble, l'únic que fan es destrossar i embrutar cada vegada més la cultura. Si, amics nostres, pareix que ho feim aposta i convertim els motius i tasques culturals amb eina útil per criticar, per provar-nos qui pot més, i en cap moment per lluitar, el poble unit, cap a una Sencelles culta, fraterna i amant de la seva història, tradició, costums,... És així de clar, totes i fora cap exclusió, fins i tot la que ara porteu a les vostres mans.

Consideram rotundament negativa la herència que els nostres fills rebran de nosaltres. Ja de ben petits els inculcam dintre de la política, i els mateixos psicòlegs afirmen que es dolent per a ells. Si no anam vius, estaran empegueïts d'esser d'aquest poble que els seus pares hauran cre-

Comprar amb les targetes de "la Caixa" té regal. Segur!

Ara, comprar amb les targetes VISA o Caixa Oberta de "la Caixa" té regal. Segur! Per cada 1.000 pts. de compra que faci amb les seves targetes, rebrà 1 punt que podrà canviar per regals. Com més compres habituals pagui amb targeta, més punts aconseguirà. Sol·liciti el catàleg de regals en qualsevol oficina de "la Caixa". Perquè ara, pagar amb targeta al supermercat, al restaurant, als grans magatzems, als comerços... té regal. Segur!

Primera edició del 15 de juny de 1996 al 15 de gener de 1997.

at. Ens hem fixat que es immoral, però a la vegada usual dins Sencelles que pares neuguin o elegequin l'amistat dels seus fills, per que els companys siguin d'una família simpatitzant d'un partit o de l'altre. Pares!!! Sigueu totalment tolerants amb aquest tema, això que molts de vosaltres feis són dois i ninades. Qualque vegada pareixeu més nins que els nins. Ensenyau als vostres fills a acceptat a tothom i així ells seran acceptats. L'ideologia política mai pot trencar lligams d'amistat, i si no ho creis mirau el nostre exemple. Amb això no vos volem dir que siguem perfectes, sinó que la nostre intenció es que les antigues amistats de Sencelles es tornin a unir i arribin perfectament a compartir, així com abans, les penes i alegries pròpies d'una vila de la pagesia mallorquina. Contribuïguem a tornar a realçar el nostre poble que de moment pareix decaigut. Lluitem perquè siguem veïnats de "Sencelles la Vila Honrada". Esforcem-nos per aconseguir una oferta cultural pròpia d'un poble. Afanyem-nos per tornar a viure a Sencelles que tant estimàvem i alabàvem. Aprenguem a tolerar quan algun veïnat nostre manifesti la seva idea o opinió.

Criticar és un mal vici de l'home, però hem d'estar oberts a qualsevol crítica. Acostumem-nos a fer sempre les crítiques constructives, per a millorar allò que requereix millorança, però no oblidem que val més un col·laborador que 100 crítiques constructives.

Seguïguem el camí de la vida local tots junts. Els sencellers són els millors amics dels mateixos sencellers, per que ens coneixem. Escoltem-nos el que ens sabem dir de positiu.

A vegades ens queixam que motius superficials rompen el diàleg entre la gent, però nosaltres creim que de deu pics nou som nosaltres que rompem el diàleg amb gent que no pensa com nosaltres. Se anem d'aquest pas arribarem a una comunicació total i fomentarem més la política injustificada, mentida, calúnnia aprofitament,...

És molt evident que hi ha molt per fer, per aconseguir i garantir una llibertat i drets personals comuns, una justícia social anivellada i a l'abast de tothom. Es clar que el que hi ha per fer l'hem de fer nosaltres mateixos; ni Déu ni el sants, ni tant sols els mateixos de sempre.

A Sencelles encara que poques existeixen forces anti-poble i fixau-vos lo poderoses que són. No anam de cap de les maneres. Ens trobam en una gran dificultat; resulta que en el nostre poble, el pacifisme, la llibertat i la justícia no són una comoditat, sinó un risc.

Vos animam a que reflexioneu un poc aquestes paraules nostres, i si d'alguna manera vos hi sentiu identificats, tirau endavant i ajudau a que aquesta tasca es vegi complida.

Gràcies. Dues persones amb sentit de poble.

OSCA Y CIRER S.A.L.

Tel. 59 15 40
C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

Persianas Mallorquinos de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o forradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Pienso - Toda la gama
Compresores o tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

EA

ELECTRICA ARROM
INSTALACIONES Y LINEAS ELECTRICAS

Guillermo Arrom Villalonga

C/. Ramon Llull, 9
Tel. 59 12 29

07140 SENCELLES (Mallorca)

Carta

Els jugadors i entrenador de l'equip de futbol de Sencelles, que vàrem jugar el partit de festes de la Mare de Déu el passat 15 d'agost, davant les manifestacions publicades als diaris de Mallorca, volem declarar el que segueix:

Encara és l'hora que una responsable del Real Mallorca, doni una explicació, demani excuses o cosa semblant, per la retirada, sense cap explicació, de l'equip del Real Mallorca, després de jugar la primera part del partit. Els espectadors i noltros encara som estorats per la feta.

Les afirmacions publicades al mitjans de comunicació de que el partit era violent i a més a més provocat per qüestions polítiques són absolutament falses i fins i tot ridícules.

Com es pot qualificar un partit de violent, si només hi va haver una expulsió i dues amonestacions i que es sàpiga cap lesionat ?.

La única persona capacitada per jutjar el comportament dels jugadors a un partit, òbviament és l'àrbitre i aquest no va trobar motius

de cap suspensió ni res semblant. En cap moment va comunicar al Sencelles la suspensió del partit.

Qui té la mentalitat tan infantil de creure que una vintena de joves poden ser manipulats per tal de què juguin a futbol de manera violenta, per motius polítics. Només un mal polític o una persona que no hi és tota.

Negam absolutament cap tipus de violència col·lectiva i molt manco que els jugadors rebessin instruccions des de la banqueta. És una mentida tant gran com el campanar de Sencelles i un menyspreu a la capacitat mental i personalitat dels jugadors.

Reduir la vida social d'un poble al maniqueisme polític -els nostros i els altres- és un defecte de la vida política actual i una desgràcia que hem de patir aquí i a molts altres llocs. La vida, l'esport les festes són molt més que tot això i convendria que tothom ho entengués. Així sia.

Miquel Llabrés Oliver

Notícies Fresques

Sencelles, la vila honorada, quest poble tan tranquil i on mai no hi passa res... fotre ! que no ho tornin dir a n'això. Es batle baraiat amb en Ventura, tots que treven flamada, es de SI que diuen NO, una placeta de cares llargues, terroristes de cotxos cremats, morts, incendis, tothom que retreu coses, bregues, quin estiu marededéu !

Encara no sabem de què anirà es pla pilot de normalisació a Sencelles i per això encara no se a qui he de fer sa pilota. I con que a damunt entre ells se baraien i se treven de fora ja me direu a que m'he d'atendre. Per cert a mi que m'agradava tant treure a rotlo en Ventura, ara hauré perdut una vena inagotable de pardalaries... sempre mos queda en servallets ! No hi ha mal que per bé no vengui.

Mem digau-me si no vaig en lo cert. Si resulta que eren ses festes de la Mare de Déu d'Agost, que no són ses de la Madre de Dios de Agosto. Si resulta que eren de Sencelles, que no de Sancellas. Si resulta que estaven patrocinats per La Caixa, que no és La Caja, i si resulta què qui posava es doblers era es Club Ciclista Sencelles, que no és el Club Ciclista Sancellas, me voleu dir per favor perque es presentador des guanyadors i de s'entrega de premis va fer tot lo possible per xerrar tot es temps en castellà ? Manca de respecte, desarrelament, cotxos cremats, coreaciti, amiplin, ... seguiré informant.

Hauré d'advertir a n'es batle i ben fort. Ara

me direu que no sap que fer fotocopis d'un escrit protegit per un copirait o un depòsit legal està prohibit ? Idò i no, no ho sap, perquè pes televisor el vaig veure un dia a un pleno que sa ficava tot es temps amb aquesta revista a base de fotocopis. Si s'hi vol ficar que la compri i pagui es drets d'autor que a base de fotocopis es col.laboradors no viurien.

Com si ja no hagués bastat amb sos jovençans, que fa uns anys amb sa febre des monopatins, esmorrallaren ses fioles de fang des mercat de sa plaça nova, que ara per ses festes d'agost s'ajuntament organisa una trobada de burots amb motos que acaben d'espanyar ses poques fioles que quedaven concretes. Poques coses me pensava que a sa meva edat me quedarien per veure, però això passa de mida. Ah,

i a mitjans octubre encara hi havia restos de s'espectacle enmig de sa plaça.

Enguany per ses festes no hi ha tornat haver corregudes de joies. Serà que a Sencelles ja no hi ha ni corregudes ni joies. De lo primer jo veig que hi ha moltes d'embarassades i per tant... , i de lo segon per ses festes ses bufes des poble disfruten de treure tumbagues, cordoncillos i altres alaques.... Per tant resulta o que tenim una comissió de festes que és una joia i no organisa sa correguda, o sa gent està esbravada i no te ganes de córrer-se.

Ai cavallet quan eres jove... mirau, mirau fa un any en Ventura treia gent a defora i ara l'han tret a ell. Però m'ha dit un puput que es de Sa Sella no són rancorosos i li tenen estorjat un raconet. Probrhomo...

Barramot

No l'has feta que no l'em pensás

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

Fes Cultura,
Vine a la Biblioteca

C/ Antoni Maura, 5

**Consell Insular
de Mallorca**

Convencionalisme

Era un dissabte dematí, molt prest. Bé molt prest per ell, que els dissabtes no s'aixecava més prest que a la una del migdia.

Però aquest dia eren les nou, i me va dir que va sortir al carrer per anar a berenar al bar, justament no hi havia ni una gota de llet al frigorífic, i el cafè també s'havia acabat. Un tímid sol d'hivern volia fer oblidar una freda matinada, i considerant com picava pareixia que ho arribaria a aconseguir.

Va entrar al cafè a berenar, i recorda que se li escapà un bon dia, bon dia? Pensà ell "però si fa vint minuts que m'he aixecat de jeure. Que putes se jo si aquest dia és bo" digué per a ell mateix.

Quan tirava el sucre a la tassa, va observar amb certa incredulitat que el sol s'estava amagant. Tot d'una pensà que aquell hivern no volia acabar mai, i no ho havia dit quan les primeres gotes d'aigua caient tot anunciant una bona barrumbada.

Els carrers tornaren a adoptar aquell to gris mentre l'aigua baixava irremissiblement per les canals banyant les ceres i improvisant rius que arreu de tot corrien per anar a morir a les clavgueres. Els cotxes i els gorri-ons pareixia que estaven allà defora esperant l'aigua per a rentar-se i per tot veia gent que corria cap a cobro. Si tot molt normal fins ara.

Amb això va veure que un grup de ciclistes deixava les bicicletes a defora i corrent entrenen al bar.

El primer que va observar va ésser aquella roba "fosfi" tan lletja i plena de marques comercials que portaven.

Me va dir que aquesta roba li

recordava els personatges dels dibuixos animats japonesos. La veritat, ni ell ni jo sabíem perquè.

El primer ciclista entrà i amollà un rotund bon dia. Bon dia? Tornà a pensar ell. O sia, que estava esperant tota la setmana per poder treure la bicicleta i anar a voltejar pel món, i amb això, el diluvi universal li fot damunt i encara diu bon dia? El meu amic es reprimí i li contestà amb un altre bon dia, poc convincent, però un bon dia al cap i a la fi. Seré hipòcrita? Es va demanar.

Varen acordar, els ciclistes, que berenarien a Sencelles, mentre esperaven que s'aturàs de ploure. Es varen asseure a una taula i comen-

Illes Balears

Projecte De País

amb el suport de:

Comunicació al servei del nostre poble

çaren a parlar del dia que feia. Era una de les típiques conversacions de quan plou. El meu amic, s'ho veia venir, no podien estorbar-se molt a amollar la frase típica entre les típiques, allò estava "al caer". L'encarregat d'amollar-la va esser el més petit i que vestia de la manera més "fosfi" i exagerada de tota la colla; segur que sabeu quina és la frase. Efectivament *sempre plou quan no hi ha escola*.

El meu company, que per discreció, el seguiré mantenint en l'anonimat, va tornar de tots els colors. La ràbia li sortia per les orelles. Es pot dir que va esser un miracle que no li llençàs la tassa pel cap a aquell home.

Intentant oblidar aquella trista situació va agafar el diari i començar a llegir. Quan ja portava més de mig diari llegit, se'n va adonar compte que llegia el del dia anterior, i més se va empenyar, perquè no feia vint-i-quatre hores que ja l'havia mirat.

Al cap de cinc minuts va entrar un "dominguero" amb el seu fill que portava un monopati més gros que ell. Aquell home, que anava vestit com un pagès de cap de setmana es va asseure devora al meu amic, i li explicà que havia baixat al poble a comprar mentre la seva dona feia dissabte a la caseta.

el monopati, i amb això son pare digué: -" no, i és ben necessari que ploqui". L'amo del bar va assentir amb el cap, cosa normal, a ell la pluja no li afectava. És més, inclús el beneficiava, ja que gràcies a ella, un grup de ciclistes i un "dominguero" havien entrat a fer "gasto".

Els ciclistes també varen dir que sí, excepte el més odiós de tots. El famós ciclista digué: "si que ho és necessari, però entre setmana no plou mai i només ho fa els caps de setmana. Allò ja era massa. "És que pots creure tu que aquest cretí ha comptat tots els dies de pluja i ha arribat a l'empírica solució que només plou en dissabte? Me va demanar el meu amic. Ell ja no podia més s'aixecà de la cadira, va pagar el berenar i quan estava a la porta, va sentir al dominguero que deia "*mai plou a gust de tots*".

Un atac de ràbia s'apoderà del meu bon company i al batiport va començar la seva revenja. Va agafar al nin del monopati, que estava fent acrobàcies al portal i amb una forta empenta l'envia a l'altra acera del carrer. Llavors se'n va anar a les bicicletes dels famosos Indurains i les foradà totes les rodes.

El meu amic, vos puc assegurar que és una persona pacífica, però un atac de tòpics el podem patir tots.

Aquell puta nin no s'aturava de fer renou amb

Tomeu Morro

Pub S'AGUAIT
TORRENT, 1 - 07143 BUBALÍ

Bon ambient,
 bona música
 i bones copes

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY

Nom:
 Cognoms:
 Carrer: núm.:
 Població: cp:
 Banc o Caixa: oficina
 carrer: núm. de compte:

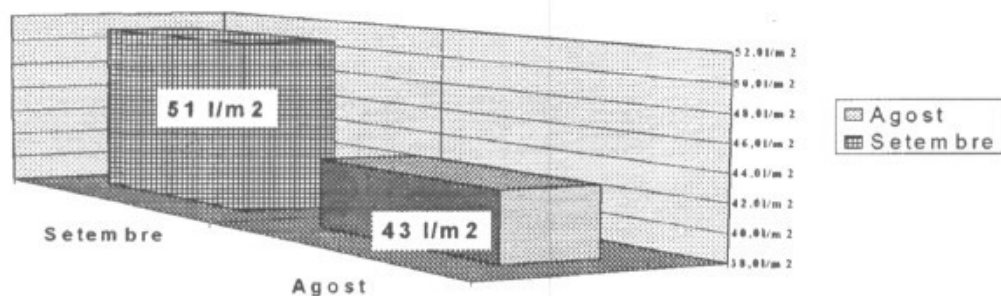
Feu arribar aquesta butlleta a qualsevol membre de l'equip de redacció o enviau-la a:

firma

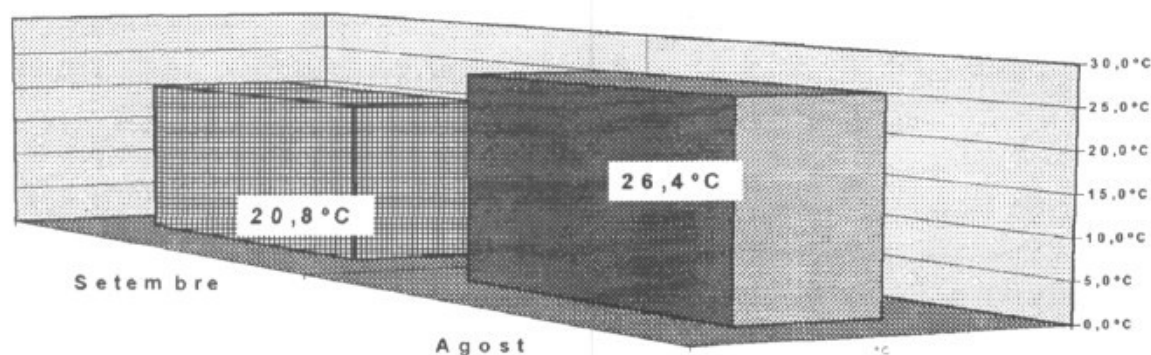
Sa Sella Sencelles. Antoni Maura, 5

Actualitat de Sencelles

Pluviometria

Temperatura

	Agost	Setembre
Màximes	29,8 dia 9	25,2 dia 7
Mínimes	18 dia 31	16,4 dia 13
Mitjana	26,4°C	28,8°C
Total Lit./m2	43,01/m²	51,51/m²
Dia més Plujós	19,5 l. dia 29	26 l. dia 11
Mitjana pluja	14,3 l. 3 dies	12,9 l. 4 dies

Demografia:

Naixements: Maig:

M^o Magdalena Mulet Florit (de cas Bergant) dia 9
Gerònima Maria Mut Campaner dia 26

Defuncions: Agost:

Pereta Llabrés Rigo del Bar can Coques, † dia 6 als 87 anys.

Setembre:

Francisca Llabrés Ramis de cas Sastre, † dia 11 als 90 anys.
Pere Josep Campaner Fiol de sa Creu, † dia 13 als 24 anys.

Noces:

Setembre:

Miquel Àngel Llabrés Llabrés (ca's Xicot) i Antònia Ferragut Bibiloni (ca na Pere d'Inca).

Margalida Llabrés Fiol i Guillem Zuàzaga Llabrés

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

Fes Cultura,

Vine a la Biblioteca

C/ Antoni Maura, 5

**Consell Insular
de Mallorca**

Carta Oberta al grup dels Sencellers Independents

Amics, volem contestar a la vostra carta que aparegué a Sa Sella, en el núm. passat, ja que, segons la nostra opinió, en algunes afirmacions, no respectau la veritat.

TVS mai no ha rebut cap doblor de cap dels Ajuntaments que hi ha hagut en el curs de la seva existència. Totes les despeses, i no són poques, han estat pagades per la nostra butxaca, tant en el que fa referència a les instal·lacions com a les reiterades millores i a l'arranjament que s'ha fet necessari a causa d'accidents meteorològics o simplement pel desgast del temps.

I ho hem fet amb l'única finalitat d'oferir un servei al poble.

La mateixa il·lusió que posam en aquesta tasca, ja la posarem quan dirigia l'Ajuntament un altre grup i la mateixa posarem quan el dirigigueu vosaltres. Amb això no volem dir que mai ens hem equivocat. Tothom s'equivoca. I ens esmenam quan algú ens avisa.

És per aquest motiu que ens ha ofès que ens acuseu d'estar pagats per l'Ajuntament i de ser "la voz de su amo".

Aquest "insult" està relacionat al fet que TVS no es feu present en el ple extraordinari de dia 13 de Juliol. Vosaltres interpretareu aquesta absència a que el batle havia dia a en Pep Bitzo que no calia enregistra --lo, suposat que "no hi havia res que interessàs".

El que, de veritat va dir en Pep, fou que no havia estat avisat del ple. Nosaltres ens hi feim presents si s'ens avisa.

I en relació al contingut del ple, com podíem saber nosaltres de què s'havia de parlar.

TVS sempre ha volgut estar oberta a tothom. Mai no hem rebutjat cap material que ens hagin duit, ni tampoc cap persona.

Si en algun cas ha semblat que no actuàvem així, s'ha degut a algun malentès. Aquest fou el cas que succeí quan vingueren els gallegos: a l'hora de començar el festival, els tècnics de TVS foren increpats per membres del Jonc, entenent nosaltres que no podíem enregistrar el festival. En aquell moment el tècnic va dir a la presidenta del JONC que ell entenia que no havia d'enregistrar el festival i que ja dirien coses si els necessitaven en una altra ocasió. Fins el moment que escrivim aquesta carta, no hem rebut cap invitació per fer-ho.

Amics, us heu aturat a pensar el sacrifici que suposa omplir unes 2 o 3 hores de tele setmanals. Entre altres coses suposa que a totes les festes i actes públics ens passejem amb la càmera en les mans, quan el que voldríem és fer d'espectadors. Perquè ho feim doncs?

Únicament perquè la gent que no pot assistir als actes públics pugui des de ca seva compartir la vida del poble.

Ja sabem que no som els únics que treballam gratuïtament pel poble. Ho fan també les altres institucions locals. És per això que mai no criticarem Sa Sella, ni el JONC, ni la Coral, ni cap altre grup. I si estàssim en desacord en algun punt fariem una crítica constructiva, però mai una desqualificació global, com la que es dedueix de la vostra carta en la que afirmau que "hem perdut la poca credibilitat que ens quedava". O com la que s'expressava en un altre núm. anterior de Sa Sella on ens deien que erem "una televisió de pa amb fonteta" i que "no ens volíem banyar el cul".

Aquesta última expressió es va escriure perquè nosaltres en el programa "Converses a ca nostra" evitàrem temes conflictius del poble.

Això és veritat, però era ben sabut (nosaltres ho havíem dit en diverses ocasions) que la finalitat del programa no era fer debats sinó

fer conèixer millor entitas locals o persones sencelleres, algunes de les quals, per exercir la seva tasca fora del poble, podien ser poc conegudes.

I no és que estem en contra d'aquests debats, però aquell no era aquest cas.

Per finalitzar aquesta carta, us encorejam a

que, si es produeix un altre malentès, ens ho comuniquem, i que segur que parlant tot s'aclearà.

Desqualificant mai no s'arregla res.

Concienciem-nos que tant vosaltres com nosaltres el que pretenem és fer un bé al poble. No restem, dons, sumem.

El grup de TVS

Una pàgina de la història de Sencelles

Mirant pels calaixos de ca meva, plens de papers antics, i degut a la meva afecció a la història he trobat aquest pergami que és molt curiós i he trobat que vos ho havia de donar a conèixer.

En el Capsal del document hi ha un segell que diu CAROLUS IV HISPANIARUM REX.

EMINNETISSIM SR.

Dn MIGL. RAMIS, acollit fill de Migl i de Geronima Torrens natural de la villa de Sencelles i vesí d'aquesta Ciutat amb el més profund respecte i degut rendiment postrat a los peus de V^aEminentissima. Exposa que té vius desitjos de dedicarse al servici de la iglesia i ordenarse Subdiaconat.

Per dits motius ja queda dmes per el Reverend i Revda Comunitat de Preveres de dita vila, per Acullit i per l'Ajuntament de la propia vila elegit per substitut del Prevere don Nadal Torrens quyi obté el Benefici d'Organista com aixi heu acrediten dues certificacions que presenta : I resultant per les mateixes, la bona vida, fama i costums del suplicant per aixó el suplicant i a caus d'esser pobre i vegent-se sense medis alguns per a pendre el orde del Subdiaconat a la que tant aspira la seva vocació i per altre part tenguent aquella Comunitat de Prevers tanta necessitat d'ope-

raris com ha estat precisa per la mateixa representació fa a sebre al Olm.Sr.Bisbe que solsament a dita Parroquial Esglesia existeixen quatre Beneficiats i dos Acollits i tots viven carregats d'accidents(sic) i viu aquell poble amb tanta aflicció que just en los dies mes solemnes se pot lograr la confesio i adames hi ha quatre oratoris sufraganis a dita Parroquial Esglesia i tots estan sense operari algun i tal vegada en los dies mes festius es troben privats de cumplir en los Divins precpetes ja que s'han de valer de Sacerdots d'altres pobles per aquesta atenció acudina a la notoria, nobilissima i piadossissima de V^a persona Eminentissima. SUPLICA se compatesqui dels vecins del citat Poble atengui a la dita instancia de suplicant com a Protector que es de tots els desemparats i per els innombrables "efectes" d'amor que profesa als Mallorquins majorment als inclinats all Sant Culte i servici a Deu el cer i pos per intercessio perque dita Vostre Ilma. i Reverendissim Bisbe li concedesqui en les proximes tempores el Orde&Subdiaconat que lo rebrá de la singular caritat i caritatissima ma de vostra Eminentissima.

Mig. Ramis Acolit. Desembre de 1804

Era Bisbe de Mallorca Bernat Nadal i Crespi 1795-1818

Sebastià Siquier i Ramis

Carta al Director

Cinc preguntes sense resposta (per ara, a la dimissió del President de l'Atlètic Sencelles)

La Història és la següent : Dies abans de les festes del Mare de Déu d'Agost vaig trobar al portal de casa meua un programa de les festes i quina no va ser la meua sorpresa quan veig que l'equip convidat a les festes era el Mallorca

En aquells dies jo encara era el President i ningú m'havia consultat res.

1ª Pregunta : Qui va organitzar el partit i es va fer responsable del que pogués passar?

El dia de la festa després del refresc, a dins can Papa vaig veure el Sr. Secretari del Club i el vaig cridar demanant-li explicacions que no me varen ser donades.

2ª Pregunta : El Secretari havia de consultar a la directiva si anava bé o no l'esmentat partit, o no ?

Quan una persona presenta la seva dimissió a qualsevol entitat es fa una junta general i s'accepta o no la dimissió. A l'Atlètic Sencelles no és així sinó que encara no m'han contestat si l'acceptaven o no.

3ª Pregunta : Qui es el nou president del Club si a l'antic encara ningú no li ha dit com estava el tema ?

Casi segur vaig ser l'únic president (així en lletra minúscula) que no tenia firma al Banc on el Club hi tenia els doblers sinó que els que treien o posaven eren el Sr. Secretari i el Sr. Tresorer ; sóc verjo de veure l'estat de comptes.

4ª Pregunta : Si jo vaig començar el meu manament amb 0 pts i ara al Club hi ha 143000 i pico de pessetes, ja que m'han despedit que no dimitit, és just que vulgui saber que se n'han fet dels doblers, o no ?

Si les 143000 s'han emprades per el nou equip he de saber qui és el nou equip perquè encara sóc el president, o no ?

Els jugadors que, millor o pitjor varen jugar amb el Sencelles la Temporada Passada estaven preparats per a venir a jugar a les festes i les varen dir que no vinguessin perquè una sèrie de senyorets que no les va anar bé la disciplina d'un entrenador seriós volien lluir el garbo per les festes.

5ª Pregunta : Tenia autoritat el Sr. Secretari per a dir als jugadors que varen passejar per Mallorca el nom de l'Atlètic Sencelles que per ses festes no podien jugar ?

Gràcies a Déu tinc més educació que aquesta colla de "mandamases" que es creuen que tot es fa amb els peus i no he volgut encendre més el foc, sinó que he "passat olímpicament de tot", però crec que estava obligat a donar una explicació als socis que s'hi varen fer per cara meua i no per a la dels "mandamases".

També vull fer constar que per a les Festes tenia preparat un torneig triangular que vaig desfer quan vaig veure que ningú hem parlava del futbol de les festes i com que fa 2 anys també havíem de jugar amb els "Viejas Glorias" i mos varen plantar un cadafal al camp, ja estava preparat i així no vaig quedar malament amb els equips que tenia aparaulats.

Pd. El dia que vaig sortir President hem digueren unes persones "no saps on t'afiques" i diuen que els traïdors no avisen, pel que aquestes persones no eren del gremi que he tingut a l'Atlètic Sencelles.

Hi ha més coses que contar però diuen que a sa merda com més la remenen més olor fa, per tant val més deixar-ho fer.

Gràcies als que hem vareu ajudar.

Sebastià Siquier i Ramis

Banyes de Foc (llegenda centellenca-I-)

Era temps de moros i reconquesta. El domini d'un penya-segat, d'un cim de muntanya o d'una talaia significava el domini d'una vall i d'una comarca. Cada castell era un mascaró de proa terra endins.

Sant Martí de Centelles era la frontissa militar entre el Congost i la Plana. Era el sentinella de roca, la torre d'homenatge dels Cingles de Bertí que, a un temps, servia de catapulta dels cristians i de dic dels sarraïns.

Lògicament, Sant Martí tenia un castell. El castell tenia un "castlà". I el "castlà", un homenàs d'aspecte imponent, ulls de llamp i de veu de tro, tenia una nodrida i fidelíssima tropa de cavallers, ballesters, infants i marmitons que guardaven vides i hisendes. I ho heu endevinat: tenia una filla donzella, amb totes les gràcies imaginables: cabell com el blat, ulls com el cel, cintura com el vímet i passes com de daina. El "castlà" la volia casada amb un comte o amb un baró d'alta nissaga. Però l'amor té una òptica peculiar i, el que són les coses!, el més humil dels ballesters, un

jove a sou sense més tresor que un cor de roure, s'havia empenyat de la donzella. Per acabar-ho d'adobar, en secret i des de les entranyes de l'ànima, la donzella de cabell daurat i ulls de celisitca corresponia l'amor amb amor.

Saber-ho l'amo del castell i sentir que un riu de lava incandescent li pujava estómac amunt fou tot u. Enfurit, convocà la filla i els crits del pare enfollit feren tremolar els vitralls de la cambra. Però aquella fúria paterna no era més que un martell que reblava el clau de l'amor...

- Ens estimem, pare!

Ja que la ràbia paterna topava amb la tenacitat amorosa de la donzella i el ballester, el castellà de Sant Martí pensà en posar una distància física entre els dos amors. La donzella fou tramesa a un convent de Vic i el ballester al calabós del castell. Dues clausures diferents, però efectives. Però es veu que la distància és, sovint, l'adob que revifa el jardí de l'amor.

Continuarà al proper número.

Imatges d'ahir

Aquesta retrospectiva que avui teniu és el cafè de ca'n Coques devers l'any 1930.

Com podeu veure el portal és talment l'actual. D'esquerra a dreta i a la fila d'alt: l'amo en Baltasar de can Baltasar, l'amo en Joan de ca s'Escolà i l'amo en Joan de can Viquet.

Asseguts: ?, l'amo en Sebastià Leris, l'amo en Rafel de can Coques i un nin petit no hem conegut.

Si qualcú coneix la identitat dels dos personatges que no sabem qui són, vos agrairiem ens ho diguessiu.

Foto cedida per Joana Cirer Munar, madò Ferrera.

Moltes gràcies a tots !

Aquest no és un anunci publicitari. És un anunci d'agraïment a tot el poble de Mallorca per la seva participació a la gran concentració del darrer 18 de maig a la plaça Major de Palma, a la Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.

Gràcies als joves i als grans, als de Palma i als de la Part Forana, al món de l'empresa i al món sindical, als professionals, als ensenyants, als universitaris, al món de la cul-

tura popular, a l'església mallorquina, a les entitats veïnals i mediambientals, a les federacions de persones majors, a tots els mitjans de comunicació, als pares i mares d'alumnes, als centenars d'entitats i col·lectius que aportaren el seu nom i la seva feina per fer possible aquell gran dia. A totes les institucions que feren costat a la Diada i a la seva reclamació, l'equiparació autonòmica de les Balears amb les Comunitats Històriques.

Les entitats organitzadores, i l'Obra Cultural Balear com a entitat coordinadora, volem donar-vos les gràcies a tots. A aquells milers de persones que aixecàreu a l'unísson l'himmens Mosaic Humà i a tots els qui, des de ca vostra, també en compartieu l'esperit i la força.

*Gràcies a tots
i continuem endavant!*

Noticiari

Les festes d'Agost de Sencelles varen esser enguany molt mogudes. Malgrat cancel·lacions d'actes, retrassos, polèmiques pel carreró de l'Obra, mal temps i problemes entre els integrants de l'equip de govern, les festes resultaren més entretengudes que altres anys. Entre els actes destacà el concert que oferiren set components de l'Orquestra Simfònica de Balears.

El concurs de dibuix infantil que organitza cada any Sa Sella durant les festes d'agost va esser enguany molt concorregut. La participació dels nins i nines de Sencelles va superar i de molt les previsions que s'havien fet.

Arran dels incidents produïts al voltant del partit de futbol que jugaren el Club Atlètic Sencelles i un equip del RCE Mallorca durant la celebració de les festes d'Agost, el president de l'At. Sencelles Sebastià Siquier va presentar la dimissió. L'ex-directiu es queixava de la poca força que tenia el seu càrrec; ni tant sols li deixaven disposar de signatura al compte corrent del club al banc.

L'Agrupació Folclòrica Es Jonc va celebrar el sisè Festival Folclòric Internacional amb la participació dels grups Aires des Puig d'en Marron de Santa Eugènia i O Arrais de Ilhavo (Portugal) dia 24 d'agost.

Els ajuntaments de cinc municipis de la Mancomunitat Pla de Mallorca, entre d'ells el de Sencelles, varen presentar a finals d'agost un projecte, per realitzar conjuntament una ruta ciclista adaptada a través de camins rurals.

A finals d'agost l'Ajuntament presentà un pla per dedicar l'antic quarter de la Guàrdia Civil com a escola d'hoteleria rural. El projecte d'uns cinquanta milions de pessetes ha estat presentat per aconseguir finançament al pla d'embelliment de la conselleria de turisme.

Al plenari del mes de setembre es va aprovar subscriure un crèdit d'uns 10 milions de pessetes per pagar uns equips informàtics i les pistes de tennis de Biniali. També es va revocar l'acord de l'ajuntament del mes d'agost en què no s'acceptava la cessió dels terrenys del carreró de l'Obra, que si s'acceptaren en aquesta ocasió. L'ajuntament també informà desfavorablement a la Comissió Insular d'Urbanisme sobre la declaració d'interès social per a can Mutxo, propietat de la Fundació Loreto Carballo.

Les classes del Col·legi Públic de can Brill començaren amb tota normalitat. Enguany també l'horari serà de jornada xapada, malgrat que els pares i mares a finals del curs passat es decantaren majoritàriament per fer jornada continuada.

A mitjans de mes es va conèixer la detenció de tres joves sencellers. La Guàrdia Civil els acusa d'actes vandàlics, motivats pel racisme i la xenofòbia. L'existència d'aquesta presumpta banda de malfactors va esser comentada amb incredulitat al poble. Manuel Varquiel, director del col·legi públic de Consell, va rebre mostres de suport de Sencelles i també de la comunitat escolar de Consell.

Els socis de la llar dels padrins de Sencelles anaren d'excursió dia 21 de setembre a la zona de Cala Rajada, Son Servera i can Picafort.

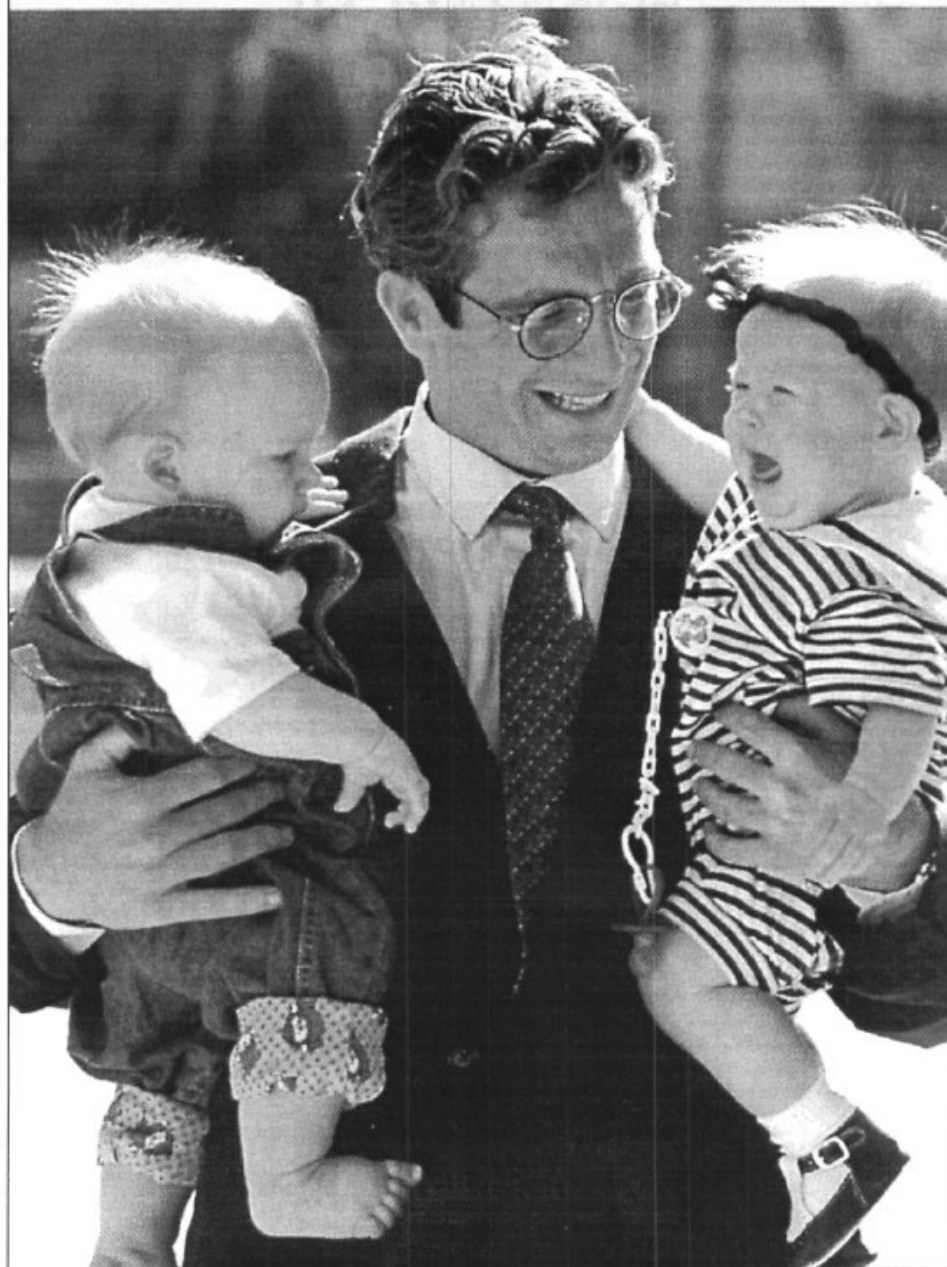
A finals de setembre es va conèixer la intenció d'un nombrós grup de binialers de sol·licitar pel poble la declaració d'entitat local menor, primer pas per aconseguir ajuntament propi.

En acabar el ple de l'ajuntament de dia 27 de setembre el batle va destituir dels seus càrrecs municipals al membre de la seva pròpia candidatura i cap local del PP, Ventura Rubí. Els enfrontaments que venien d'enrera, eren motivats pel desacord existent entre els membres de l'equip de govern sobre la política a seguir pel projecte de sanejament de Sencelles.

Agència de Sellaers

FONMARCH F.I.M.

**SORT QUE TENC
UN FONMARCH!**

BANCA MARCH